

Reglerne i det oprindelige Forslags §§ 25, 26 og 27 foreslaas udeladte. De to første Paragraffer ere allerede foreslaaede strøgne af Folketingsudvalget (1892). Naar disse, der have Tilfnyttning til den i begge Lande gældende Ret, udgaa, synes det konsekvent ogsaa at slette Reglen i Forslagets § 27, hvortil intet tilsvarende findes i vor Ret eller andetsteds. Medens den her udtalte Regel næppe indeholder noget virkeligt Værn for Forfatteren, idet den ikke vil kunne hindre, at hans tidligere udgivne Værk fremdeles i videste Omfang gøres til Genstand for offentlig Gengivelse og Drøftelse, gør der sig over for den omtalte Regel i det hele de samme Betænkkeligheder gældende, som allerede ere fremførte ovenfor ved Bemærkningerne til det af Folketingsudvalget stillede Vædringsforslag til § 9. Hvis et særligt Værn for Forfatteren maatte vise sig nødvendigt, turde ogsaa den i Bemærkningerne til § 10 antyde Udvæj være den eneste forsvarlige; men hele dette Spørgsmaal er endnu Genstand for saa megen Tvivl og saa megen Meningsulighed, at det maa anses rigtigst at overlade dets Løsning til Fremtiden, saa meget mere som det næppe er af stor praktisk Betydning.

Som allerede gentagende tidligere antydet er Reglen i Forslagets § 28 om en sagkyndig Kommission ikke optagen, da det maa antages, at dens Gennemførelse i begge Lande vilde støde paa Vanskeligheder.

Andet Afsnit.

Om Kunstnerretten.

Bestemmelserne i Lovforslagets andet Afsnit ere ubearbejdede med særlig Hensyntagen til de af Kunstakademiet paa dertil givne Foranledning udtalte Ansættelser. Disse i Forening med den gældende Ret have i Hovedsagen tjent som Grundlag for saa vidt det var foreneligt med de i Lovforslaget i øvrigt gennemførte Principper. Ligesom det imidlertid er søgt her at gennemføre et System for Ordningen af Bestemmelserne, der svarer til det i første Afsnit opstillede, saaledes er det paa flere Hovedpunkter nødvendigt at gennemføre nye Principper for at tilvejebringe Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i første Afsnit. Dette gælder navnlig Reglerne om Arvegangen og om Kreditorernes Ret. Idet der derfor med Hensyn til de fleste mere almindelige Spørgsmaal kan henvises til det ovenfor ved første Afsnit anførte, bemærkes om de enkelte Paragraffer følgende:

Til § 25.

Denne Paragraf indeholder Hovedreglen om Kunstnerretten. Første Stykke, der nærmest svarer til Lov af 31te Marts 1864 §§ 1, 1ste Stykke, 2, 1ste Punktum, 3 og 4, gengiver uforandret det oprindelige Forslags § 29.

Medens Lov af 31te Marts 1864 i alt Fald i § 1 kun forbyder at eftergøre til Salg¹⁾, synes enkelte fremmede Love kort og godt at forbyde enhver Eftergørelse af et Kunstværk²⁾. Rigtigt er det nu, at ikke blot Eftergørelse til Salg, men ogsaa f. Eks. til vederlagsfri Uddeling eller til Benyttelse i et Panorama o. lign. bør være forbudt. Men paa den anden Side fører det for vidt at forbyde enhver Eftergørelse, f. Eks. Afkopiering til rent privat Fornøjelse eller Øvelse. Dette vilde ikke blot være urimeligt og i Strid med det i Forslagets første Afsnit gennemførte Princip, men er næppe heller de nævnte fremmede Loves Mening, idet det ligesom ved tilsvarende Bestemmelser om Forfatterretten maa antages underforstået som selvfølgelig, at kun Offentliggørelse og Gengivelse i Offentliggørelses hensigt er forbudt, saaledes som ogsaa udtrykkeligt udtalt i den tyvende Lov af 9de Januar 1876, §§ 1, 5 og 6, Nr. 1, jfr. i det væsentlige ogsaa finsk Lov § 18, Nr. 4 og fransk Lov af 19de Juli 1793, Art. 1. Forbudet maa derfor rettes mod Offentliggørelse af Gengivelser, hvorved bemærkes, at ifølge § 38 og dennes Henvisning til § 17 i Slutningen er Retshandlen fuldblyndet, saa snart Gengivelsen i Offentliggørelses hensigt foreligger, selv om Offentliggørelse endnu ikke har fundet Sted. Dernæst er det naturligt at give Forbudet under eet mod enhver Art af Eftergørelse uden at opstille en principiel Søndring mellem Eftergørelse i samme eller i en anden Kunstart, idet der ikke er Grund til, saaledes som i Lov 1864 §§ 1—3, at hjemle en aldeles forskellig Beskyttelse over for de forskellige Eftergørelsesmaader, hvilket heller ikke er almindeligt i fremmede Love. Som andet Stykke er optaget en Bestemmelse om Kunstnerretten til originale Bygningstegninger. Medens det er fundet betænkeligt at udstrække Beskyttelsen saa vidt som det oprindelige Forslags § 31, der forbyder Benyttelsen til Bygningsarbejder af Tegninger

¹⁾ Jfr. ligeledes norsk Lov af 12te Maj 1877 § 1; svensk Lov af 30de Maj 1867 § 1; finsk Lov af 15de Maj 1880 § 15 m. fl.

²⁾ Jfr. svejtsk Lov af 23de April 1883 Art. 1; belgisk Lov af 22de Marts 1886 Art. 1 m. fl.